

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym i art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności

należy interpretować w ten sposób, że

w sytuacji gdy w celu zapewnienia poszanowania prawa oskarżonego do obecności na rozprawie i jego prawa dostępu do adwokata sąd krajowy przeprowadza dodatkowe przesłuchanie świadka oskarżenia, ponieważ z przyczyn od nich niezależnych oskarżony i jego adwokat nie mogli uczestniczyć w poprzednim przesłuchaniu tego świadka, wystarczy, by oskarżony i jego adwokat mogli swobodnie zadawać pytania temu świadkowi, pod warunkiem że przed tym dodatkowym przesłuchaniem oskarżony i jego adwokat otrzymali odpis protokołu poprzedniego przesłuchania tego samego świadka. W tych okolicznościach nie ma potrzeby powtarzania w całości przesłuchania, które odbyło się pod nieobecność oskarżonego i jego adwokata, i unieważnienia w ten sposób czynności procesowych dokonanych w toku tamtego przesłuchania.

(¹) Dz.U. C 338 z 23.8.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Oberstes Landesgericht – Niemcy) – Landkreis A.-F./J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen GmbH

(Sprawa C-416/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Procedury udzielania zamówień publicznych – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) – Fakultatywne podstawy wykluczenia – Porozumienia z innymi wykonawcami mające na celu zakłócenie konkurencji – Dyrektywa 2014/25/UE – Artykuł 36 ust. 1 – Zasady proporcjonalności i równego traktowania oferentów – Artykuł 80 ust. 1 – Stosowanie podstaw wykluczenia oraz kryteriów kwalifikacji przewidzianych w dyrektywie 2014/24/UE – Oferenci tworzący jednostkę gospodarczą, których złożone oddzielnie oferty nie są samodzielne ani niezależne – Konieczność istnienia wystarczająco wiarygodnych przesłanek w celu wykazania naruszenia art. 101 TFUE]

(2022/C 418/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Oberstes Landesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Landkreis A.-F.

Strona przeciwna: J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen GmbH

Przy udziale: E. GmbH & Co. KG

Sentencja

1) Artykuł 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, zmienionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/2365 z dnia 18 grudnia 2017 r., w związku z art. 80 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE, zmienionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/2364 z dnia 18 grudnia 2017 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

fakultatywna podstawa wykluczenia określona w art. 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) dotyczy sytuacji, w których istnieją wystarczająco wiarygodne przesłanki pozwalające uznać, że wykonawcy zawarli porozumienie zakazane na mocy art. 101 TFUE, lecz nie jest ograniczona jedynie do porozumień, o których mowa w tym postanowieniu.

- 2) Artykuł 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2017/2365, w związku z art. 80 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2014/25, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2017/2364,

należy interpretować w ten sposób, że:

art. 57 ust. 4 reguluje w sposób wyczerpujący fakultatywne podstawy wykluczenia mogące uzasadniać wykluczenie wykonawcy z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia ze względów wynikających z obiektywnych okoliczności dotyczących jego cech zawodowych oraz konfliktu interesów lub zakłócenia konkurencji, które mogłyby wynikać z jego udziału w przygotowaniu tego postępowania. Niemniej wskazany art. 57 ust. 4 nie wyklucza możliwości, by zasada równego traktowania, o której mowa w art. 36 ust. 1 dyrektywy 2014/25, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2017/2364, stała na przeszkodzie udzieleniu danego zamówienia wykonawcom, którzy tworzą jednostkę gospodarczą, a których oferty, mimo iż złożyli je oddzielnie, nie są samodzielne ani niezależne.

(¹) Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrchní soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 14 lipca 2022 r. – Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s. / I&Q GROUP, spol. s r.o, Hellsy SE

(Sprawa C-470/22)

(2022/C 418/15)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Vrchní soud v Praze

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s.

Strona pozwana: I&Q GROUP, spol. s r.o, Hellsy SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z duchem i celem dyrektywy 2003/31/WE (¹) jest taka wykładnia jej art. 14 ust. 1, zgodnie z którą składową odpowiedzialności ponoszonej przez podmiot świadczący usługi gromadzenia informacji (hostingu) za ich treść jest również odpowiedzialność za sposób świadczenia takiej usługi?
- 2) Czy zgodna z duchem i celem dyrektywy 2000/31/WE jest taka wykładnia jej art. 14 ust. 1, zgodnie z którą ustanowione w tym przepisie zasady ograniczenia odpowiedzialności podmiotu świadczącego usługę gromadzenia informacji (hostingu) nie mogą wyłączyć ponoszonej przez takiego usługodawcy na gruncie prawa prywatnego odpowiedzialności za wybór określonego modelu biznesowego świadczenia tej usługi, nawet jeżeli model ten może potencjalnie przynosić korzyści z naruszania praw autorskich?